

Ίερά Μονή Παρακλήτου

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Τό 1962, μετά από μακρόχρονη έρευνα και πολλή προσευχή, αγοράστηκε για τήν ίδρυση τής Μονής ένα κτήμα στήν θέση Μετόχι τής περιοχής Ώρωποῦ, σέ απόσταση τριῶν χιλιομέτρων από τήν θάλασσα τοῦ Εὐβοϊκοῦ καί σέ ἡμερο τοπίο, ανάμεσα σέ κυπαρίσσια, πεῦκα καί ἐλιές. Ὁ τόπος, ὅπως φανερώνει καί ἡ ὀνομασία του, ἦταν παλαιό μοναστηριακό μετόχι, πιθανότατα τής Ίεράς Μονής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Πεντέλης. Μερικά ἐρείπια, ἄλλωστε, καί ἕνας ὑδραγωγός μαρτυροῦν μέχρι σήμερα τό πέρασμα τῶν πατέρων πού ἀσκήθηκαν ἐδῶ, ἄγνωστο πότε.

Ἡ Μονή τοῦ Παρακλήτου θεμελιώθηκε τό 1963. Γιά μία δεκαετία (1968-1978) διετέλεσε μετόχι τῆς ἀγιορείτικης Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἡ ἐπίσημη ἀναγνώρισή της ἀπό τήν Ἐκκλησία ὡς αὐτοτελοῦς κοινοβίου, ὑπαγομένου στήν πάλαι ποτέ Ἱερά Μητρόπολη Ἀττικῆς, καί ἀπό τήν Πολιτεία ὡς Ν.Π.Δ.Δ. ἔγινε τό 1978 (Π.Δ. 144/15-2-78).

Σκοπός τῆς Μονῆς, σύμφωνα μέ τόν Ἐσωτερικό Κανονισμό της (ἄρθρο 2), εἶναι «ὁ ἀγιασμός καί ἡ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς μέσω τῆς ἀκριβοῦς μοναχικῆς πολιτείας, ὅπως τήν διέγραψαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες εἰς τούς θεοπνεύστους καί αἰωνίου κύρους μοναστικούς κανονισμούς αὐτῶν καί κατω-χύρωσαν ἐκκλησιαστικῶς αἱ Ἅγιοι Σύνοδοι μέ τούς θείους καί ἱερούς καί ἀμεταθέτους Κανόνας των, κατ' ἔμπνευσιν καί ὑπό τήν ἐπιστασίαν τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, τό ὁποῖον καθοδηγεῖ τήν Ἐκκλησίαν εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν (Ἰω. 16, 13)».

Ὡς πρῶτος Καθηγούμενος χειροθετήθηκε στίς 19 Ἰουνίου 1978, ἀπό τόν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Ἀττικῆς κυρό Δωρόθεο (†1993) ὁ κτίτωρ Ἀρχιμ. Χερουβεῖμ. Δυστυχῶς, ὅμως, τόν ἐπόμενο κιόλας χρόνο (22 Αὐγούστου 1979) ἡ χρόνια καρδιακή ἀνεπάρκειά του τόν ὀδήγησε σέ πρόωρο θάνατο -ἦταν 59 μόλις ἐτῶν- μετά ἀπό ἐγχείρηση στό Λονδίνο. Στίς 27 Αὐγούστου 1979 κηδεύθηκε καί ἐνταφιάσθηκε σέ κεντρικό σημεῖο τῆς Μονῆς, δίπλα στό σημερινό Καθολικό.

Δεύτερος ηγούμενος, από τό 1979 ώς τό 1980, χρημάτισε ό Αρχιμ. Ίγνάτιος (Πουλουπάτης, 1927-1987), πρῶτος ύποτακτικός τοῦ άειμνήστου κτίτορος, πού μόχθησε μαζί του για τήν δημιουργία τοῦ μοναστηριοῦ. Διακρινόταν για τήν γλυκύτητα τοῦ χαρακτήρος του, τήν λογιότητά του, τήν εύρύτατη θεολογική του κατάρτιση καί τήν πλούσια έκκλησιαστική του διακονία.

Τρίτος ηγούμενος, από τό 1980 μέχρι το 2020, ήταν ό αρχιμ. Τιμόθεος (Σακκάς, γέν. 1933 - 2020).

Τέταρτος ηγούμενος, από Μάιο τοῦ 2020, εἶναι ό αρχιμ. Μωυσῆς Λουκάς.

Κατά τήν τελευταία εἰκοσαετία ή Μονή τριπλασιάσθηκε κτιριακά, μέ προσωπική εργασία καί πολλές θυσίες τῶν πατέρων. Τό σπουδαιότερο κτίσμα τῆς περιόδου -κορυφαία εύλογία τοῦ Παρακλήτου- ύπήρξε ό κεντρικός ναός (Καθολικό), πού θεμελιώθηκε τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1987, άποπερατώθηκε τό 1990 καί ἐγκαινιάσθηκε στίς 12-11-2000 από τόν μακαριστό Μητροπολίτη Ἀττικής κυρό Παντελεήμονα.

Ὁ Ναός εἶναι κλασικοῦ μοναστηριακοῦ ρυθμοῦ, ἀρχιτεκτονημένος από τόν ἀδελφό τῆς Μονῆς ιερομ. Ρωμανό (Άλεξόπουλο) πάνω στά πρότυπα τῶν Καθολικῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί τῶν Μετεώρων. Περιλαμβάνει καί ἕνα παρεκκλήσιο πρὸς τιμήν

τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων, στήν μεσημβρινή πλευρά τῆς Λιτῆς. Οἱ φορητές εἰκόνες εἶναι φιλοτεχνημένες ἐπίσης ἀπό ἀδελφούς τῆς Μονῆς.

Ἐκτός ἀπό τό Καθολικό, τό μοναστηριακό συγκρότημα περιλαμβάνει ἀκόμη: α) τήν παλαιά κεντρική πτέρυγα – τό πρῶτο κτίσμα (1963) – μέ Παρεκκλήσιο τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου (πού χρησιμοποιοῦσε ἡ ἀδελφότητα ὡς προσωρινό Καθολικό μέχρι τό 1990) καί τοῦ Ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου, ἀρχονταρίκι, ἡγουμενεῖο καί κελλιά μοναχῶν, β) τό Παρεκκλήσιο τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος (1973), γ) τήν ἀνατολική πτέρυγα (1975), μέ ἰατρεῖο, ὀδοντιατρεῖο, γηροκομεῖο καί κελλιά, δ) τήν δυτική πτέρυγα (1981), μέ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, βιβλιοθήκη, ξενῶνα καί κελλιά, ε) τήν βόρεια πτέρυγα (1988), μέ Παρεκκλήσιο τοῦ Τιμίου Προδρόμου, συνοδικό, συνακτικό, εἰκονογραφικό ἐργαστήριο, ἐκδοτικό τμήμα, τράπεζα, μαγειρεῖο καί δοχεῖο καί στ) ἕνα Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας τῆς Πορταϊτίσσης, κτισμένο στόν πυλῶνα.

Ἡ βιβλιοθήκη ἔχει 20.000 περίπου βιβλία τόσο ἐλληνικά, ὅσο καί ξενόγλωσσα (κυρίως ἀγγλικά, γαλλικά καί ρωσικά).

Οἱ κύριες ἀσχολίες τῶν ἀδελφῶν, ἐκτός ἀπό τά παραδοσιακά κοινοβιακά διακονήματα (ἐκκλησιαστικοῦ, τυπικάρη, ἀρχοντάρη, δοχειάρη, μαγείρου, μάγκιπα, κηπουροῦ, δενδροκόμου, ἀμπελικοῦ κ.ἄ.) εἶναι ἡ βυζαντινὴ εἰκονογραφία καί οἱ ἐκδόσεις βιβλίων ὀρθοδόξου-πατερικοῦ περιεχομένου. Μέχρι σήμερα, μέ τήν

βοήθεια του Θεού, έχουν πραγματοποιηθεί εβδομήντα περίπου εκδόσεις.

Στήν προσπάθεια μιᾶς εὐρύτερης πνευματικῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ Μονὴ ἐκδίδει δεκαεξασέλιδα φυλλάδια μέ ἐκλεκτά καί ἐπίκαιρα πατερικά κείμενα, μεταφρασμένα σέ ἀπλή γλῶσσα, καί τά διανέμει δωρεάν. Ἦδη ἔχουν κυκλοφορήσει περισσότερα ἀπό πέντε ἑκατομμύρια ἀντίτυπα.

Παράλληλη προσπάθεια ἔχει γίνει τά τελευταῖα χρόνια καί πρὸς ὁμοδόξους ἀδελφούς μας ἄλλων χωρῶν, κυρίως τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Πολλές χιλιάδες βιβλία καί φυλλάδια ἔχουν ἐκτυπωθεῖ σέ διάφορες γλῶσσες καί διαλέκτους καί ἔχουν ἀποσταλεῖ δωρεάν στήν Ρωσία, Οὐκρανία, Γεωργία, Πολωνία, Σλοβακία, Σερβία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Ἰνδία κ.ἄ.

Ὁ πολύπλευρος σύνδεσμος τῆς Μονῆς μέ τό Ἅγιον Ὄρος εἶναι, ἀπό τήν ἵδρυσή της μέχρι σήμερα, στενός. Ἀπό ἀδελφούς της ἀνακαινίσθηκε καί ἐπανδρώθηκε τό ἀγιορείτικο (Λαυριωτικό) Κελλί τοῦ Ὁσίου Νείλου τοῦ Μυροβλύτου.

Σύμφωνα μέ τήν ἀρχαία μοναστική, καί μάλιστα τήν ὑπερχιλιετῆ ἀγιορείτικη, παράδοση, ἡ Μονὴ παραμένει ἄβατη στίς γυναῖκες.

Στήν Ἱερά Μονή ἐγκαταβιοῦν εἴκοσι τέσσερεις (24) πατέρες μέ Ἡγούμενο τόν Ἀρχιμ. Μωυσή (Λουκά).

TACHYDROMIKH ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Ἱερά Μονή Παρακλήτου

190 15 Ὠρωπός Ἀττικῆς

Τηλ.: 22950-32475

Fax.: 22950-31600

www.imparaklitou.gr

Πηγή: imkifissias.gr